

Cartea Urantia

<< [Capitolul 109](#) | [Părți](#) | [Conținutul](#) | [Capitolul 111](#) >>

Capitolul 110

Poziția Ajustorilor în raport cu muritorii individuali

110:0.1 (1203.1) ÎNZESTRAREA cu libertate a ființelor imperfecte implică inevitabil niște tragedii, și intră în natura perfectă a Deității ancestrale de a împărtăși în mod universal și afectuos aceste suferințe cu o dragoste fraternă.

110:0.2 (1203.2) În măsura în care sunt la curent cu problemele unui univers, eu consider iubirea și devotamentul unui Ajustor al Gândirii ca fiind afecțiunea cea mai veritabil divină din toată creația. Iubirea Fiilor în slujirea lor pe lângă rase este magnifică, dar devotamentul unui Ajustor față de un individ este de o sublimitate impresionantă, dumnezeiește asemănătoare cu aceea a Tatălui. Tatăl Paradisului pare să fi rezervat această formă de contact personal cu creaturile lui individuale ca prerogativă exclusivă a sa de Creator. Și, în tot universul universurilor, nimic nu este pe deplin comparabil cu slujirea minunată a acestor entități impersonale care locuiesc într-o manieră atât de încântătoare copiii planetelor evolutive.

1. Locuirea minții umane

110:1.1 (1203.3) Nu ar trebui să ne imaginăm Ajustorii ca trăind în creierul material al ființelor umane. Ei nu sunt elemente organice ale creaturilor fizice ale țărmurilor. Ajustorii gândirii ar fi de preferat să fie considerați ca locuind în mintea muritoare a omului, mai degrabă decât închiși într-un anume organ fizic. Indirect și nerecunoscut, Ajustorul comunică constant cu subiectul său uman, mai ales în cursul acestor experiențe sublime în care mintea ia, în supraconștiință, contactul de adorare cu spiritul.

110:1.2 (1203.4) Aș dori să am posibilitatea de a-i ajuta pe muritorii în evoluție să înțeleagă mai bine și să aprecieze mai pe de-a-ntregul splendida și generoasa lucrare a Ajustorilor care locuiesc în ei și care manifestă un devotament atât de fidel în sarcina de promovare a bunăstării spirituale a oamenilor. Veghetorii aduc un sprijin eficient în fazele superioare ale minții umane. Ei mânuiesc cu înțelepciune și cu experiență potențialul spiritual al intelectului uman. Aceste ajutoare celeste se văd devotate sarcinii prodigioase de a vă călăuzi în siguranță, spre interior și spre înalt, până la portul celest al fericirii. Acești lucrători neobosiți se consacră personificării viitoare a triumfului adevărului divin în viața voastră veșnică. Ei sunt lucrătorii vigilenți care ghidează mintea umană conștientă de Dumnezeu, ferind-o de a se împotmoli în rău, călăuzind în același timp cu abilitate sufletul în evoluție al oamenilor către divinele porturi ale perfecțiunii de pe țărmurile veșnice și îndepărtate. Ajustorii sunt

conducătorii iubitori, călăuzele voastre sigure și certe prin labirinturile obscure și pline de primejdii ale bravei voastre cariere pământești. Ei sunt învățătorii plini de răbdare care îi încurajează constant pe subiecții lor să avanseze pe cărările perfecțiunii progresive. Ei sunt păstrătorii atenți ai valorilor sublime ale caracterului creaturilor. Vă doresc să îi puteți iubi mai mult, să cooperați mai deschis cu ei și să-i îndrăgiți cu mai multă afecțiune.

110:1.3 (1204.1) Deși acești locuitori divini se ocupă în principal de pregătirea voastră spirituală pentru următorul stadiu al existenței fără de sfârșit, ei se interesează profund și de bunăstarea voastră temporală și de realizările voastre reale de pe pământ. Ei sunt bucuroși să contribuie la sănătatea voastră, la fericirea voastră și la adevărata voastră prosperitate. Ei nu sunt deloc indiferenți la reușita voastră în toate chestiunile de avansare planetară care nu se opun vieții voastre viitoare de progres etern.

110:1.4 (1204.2) Ajustorii sunt interesați și preocupați de faptele voastre zilnice și de multiplele detalii ale vieții voastre, exact în măsura în care aceste fapte și detalii au influență în determinarea alegerilor voastre semnificative și a deciziilor voastre spirituale vitale, și sunt, în consecință, factori în soluționarea problemei supraviețuirii sufletului vostru și a progresului vostru etern. Ajustorul este pasiv în ceea ce privește bunăstarea voastră pur temporală, dar suprem activ în toate treburile legate de viitorul vostru etern.

110:1.5 (1204.3) Ajustorul rămâne cu voi în toate dezastrele și în timpul tuturor bolilor care nu distrug în întregime funcțiile mentale. Nu este ceva crud să pângărești conștient sau să poluezi în mod deliberat în

vreun alt fel corpul fizic care trebuie să servească de tabernacol pământesc acestui minunat dar de la Dumnezeu? Toate otrăvurile fizice întârzie treptat eforturile Ajustorilor de a înălța mintea materială, și, pe de altă parte, toate otrăvurile mentale, precum frica, mânia, invidia, gelozia, suspiciunea și intoleranța, interferează prodigios și cu progresul spiritual al sufletului în evoluție.

110:1.6 (1204.4) Voi traversați astăzi perioada în care Ajustorul vă face curte. Este suficient ca să vă arătați demni de încrederea pusă în voi de spiritul divin, care caută mintea și sufletul vostru în vederea unei uniuni eterne, pentru a se stabili în cele din urmă această unitate morontială, această armonie celestă, această coordonare cosmică, acest acord divin, această fuziune celestă, acest amestec perpetuu de identitate, această unitate de existență, care este atât de perfectă și definitivă încât nici chiar și personalitățile cele mai experimentate nu pot niciodată să disocieze sau să recunoască, ca identități separate, pe cei doi parteneri fuzionați - omul muritor și Ajustorul divin.

2. Ajustorii și voința umană

110:2.1 (1204.5) Când Ajustorii Gândirii locuiesc în mintea omenească, ei aduc cu ei carierele model, viețile ideale, așa cum au fost ele determinate și preordonate de ei înșiși și de Ajustorii Personalizați ai Diviningtonului, și a căror validitate a fost confirmată de Ajustorul Personalizat al Urantiei. Ei încep așadar să lucreze cu un plan definit

și predeterminat pentru dezvoltarea intelectuală și spirituală a subiectului lor uman, dar nici o ființă umană nu este obligată să accepte acest plan. Voi sunteți cu toții subiecți predestinați, dar nu se ordonă dinainte faptul că voi trebuie să acceptați această predestinare divină. Voi sunteți pe deplin liberi să respingeți tot programul Ajustorilor Gândirii, sau parte din el. Misiunea lor este de a efectua schimbările mentale și ajustările spirituale pe care voi le încuviințați de bună voie și cu inteligență; ei caută astfel să câștige mai multă influență asupra orientării personalității voastre. Însă, în nici o împrejurare, Veghetorii divini nu profită de voi și nu influențează în mod arbitrar alegerile și deciziile voastre. Ajustorii respectă suveranitatea personalității voastre; *ei se supun întotdeauna voinței voastre.*

110:2.2 (1204.6) Ei sunt perseverenți, ingenioși și perfecți în metodele lor de lucru, dar nu violează niciodată individualitatea volitivă a gazdelor lor. Nici un om nu va fi niciodată spiritualizat împotriva voinței sale de către un Veghetor divin; supraviețuirea este un dar al Zeilor care trebuie să fie dorit de creaturile timpului. În ultimă analiză, orice ar fi reușit să facă pentru voi Ajustorul, analele vor arăta că transformarea a fost înfăptuită cu consimțământul vostru cooperativ. Voi veți fi fost de bună voie un partener al Ajustorului pentru a atinge fiecare etapă a prodigioasei transformări a carierei ascensionale.

110:2.3 (1205.1) Ajustorul nu caută să controleze lumea voastră de gândire ca atare, ci mai degrabă să o spiritualizeze, să îi dea un caracter etern. Nici îngerii, nici Ajustorii nu se ocupă direct de

influențarea gândirii umane; aceasta este exclusiv prerogativa personalității voastre. Ajustorii se consacră îmbunătățirii, modificării, ajustării și coordonării proceselor voastre mentale. Cu toate acestea, ei lucrează într-un mod mai special și mai specific la clădirea unei contraponderi spirituale în cariera voastră, o transpunere morontială a sinelui vostru veritabil aflat în progres, pentru a-l face să supraviețuiască.

110:2.4 (1205.2) Ajustorii operează pe nivelele superioare ale minții umane, căutând fără încetare să creeze replici morontiale ale fiecărui concept al intelectului material. Există deci două realități care sunt centrate pe circuitele minții umane și care au înrâurire asupra acestor circuite: una este sinele muritor provenit prin evoluție din planurile originare ale Purtătorilor Vieții, cealaltă este o entitate nemuritoare care vine din înalte sfere ale Diviningtonului, un dar interior al lui Dumnezeu. Dar sinele muritor este totodată un sine personal; el este înzestrat cu personalitate.

110:2.5 (1205.3) În calitate de creatură personală, voi aveți o minte și o voință. În calitate de creatură prepersonală, Ajustorul are o premințe și o prevoință. Dacă voi vă conformați atât de complet minții Ajustorului încât vederile voastre să fie perfect acordate, atunci mintea voastră și mintea lui formează numai una, iar a voastră este întărită de cea a Ajustorului. Apoi, dacă voința voastră ordonă și pune în executare deciziile acestei minți noi și combinate, voința prepersonală a Ajustorului atinge, grație deciziei voastre, o expresie a personalității și, în ceea ce privește acest proiect particular, voi și

Ajustorul nu sunteți decât una. Minteă voastră s-a acordat cu divinitatea, iar voința Ajustorului a reușit să se exprime personal.

110:2.6 (1205.4) În măsura în care această identitate este realizată, voi vă apropiați mental de ordinul morontial al existenței. Termenul minte morontială înseamnă substanța și suma unei minți de natură materială și a alteia de natură spirituală, aflate în cooperare. Intellectul morontial implică deci, în universul local, o minte dublă, dominată de o singură voință. La muritori, aceasta este o voință de origine umană care devine divină atunci când omul identifică mintea sa umană cu calitatea mentală a lui Dumnezeu.

3. Cooperarea cu Ajustorul

110:3.1 (1205.5) Ajustorii joacă jocul sacru și magnific al epocilor; ei sunt angajați într-una dintre aventurile supreme ale timpului în spațiu. Cât sunt ei de fericiți când cooperarea voastră le îngăduie să vă acorde asistență în bravele voastre lupte temporale în vreme ce continuă să își urmărească sarcinile lor mai vaste ale eternității! Însă, atunci când Ajustorul vostru încearcă să comunice cu voi, mesajul său se pierde în general în fluxul material al curenților de energie al minții umane; numai ocazional se face că voi profitați de un ecou, un slab și îndepărtat ecou al vocii divine.

110:3.2 (1205.6) Țelul Ajustorului vostru este acela de a vă călăuzi prin viața pământească și să ducă la bun sfârșit supraviețuirea voastră. Reușita sa nu depinde atât de teoriile crezurilor voastre, cât de

deciziile voastre, de hotărârile voastre, precum și de fermitatea *credinței* voastre. Toate aceste mișcări de creștere a personalității devin influențe puternice care contribuie la avansarea voastră, deoarece ele vă ajută la cooperarea cu Ajustorul și la încetarea de a-i mai rezista. În întreprinderile lor pământene, Ajustorii Gândirii reușesc sau eșuează aparent exact în măsura în care muritorii reușesc sau nu reușesc să coopereze cu planul destinat să îi ridice de-a lungul cărării ascendente care rezultă în perfecțiune. Secretul supraviețuirii este învăluit în suprema dorință a oamenilor de a fi asemănători lui Dumnezeu, și în bunăvoința corespondentă de a face și de a fi tot ceea ce este esențial pentru a satisface în cele din urmă această dorință dominantă.

110:3.3 (1206.1) Când vorbim despre succesul sau eșecul unui Ajustor, noi vorbim de punctul de vedere al supraviețuirii umane. Ajustorii nu eșuează niciodată; ei sunt de esență divină și ies întotdeauna triumfători din fiecare din întreprinderile lor.

110:3.4 (1206.2) Eu sunt forțat să constat că mulți dintre voi petrec atât de mult timp și fac atâtea eforturi mentale pentru lucrurile nesemnificative ale vieții, în timp ce neglijați aproape în întregime realitățile mai esențiale care au o importanță veșnică, anume aceste înfăptuiri care se referă la stabilirea unui acord de lucru mai armonios între voi și Ajustorul vostru. Marele țel al existenței umane constă în a se acorda cu divinitatea Ajustorului interior. Marea înfăptuire a vieții muritoare este de a ajunge să se consacre cu adevărat și în mod inteligent țelurilor eterne ale spiritului divin care așteaptă și lucrează în mintea voastră. Dar un efort devotat și

determinat pentru a împlini destinul etern este în întregime compatibil cu veselia și cu bucuria de a trăi, precum și cu o anumită carieră pământească onorabilă și reușită. Cooperarea cu Ajustorul Gândirii nu implică faptul de a se tortura, de a se preface a fi pios sau umil într-un mod ipocrit și ostentativ. Viața ideală constă în a servi cu dragoste mai degrabă decât de a duce o existență de neliniște temătoare.

110:3.5 (1206.3) Faptul de a fi dezorientat, și chiar și oarecum descurajat și a, nu semnifică în mod necesar o rezistență la îndrumarea Ajustorului interior. Aceste atitudini denotă uneori o lipsă de cooperare activă cu Veghetorul divin și pot deci să întârzie întrucâtva progresul spiritual, dar, pentru sufletul care-l cunoaște pe Dumnezeu, asemenea dificultăți emotive intelectuale nu interferează câtuși de puțin cu certitudinea supraviețuirii. Ignoranța singură nu poate niciodată împiedica supraviețuirea; nici îndoielile care prezintă caracteristicile confuziei mintale sau incertitudinea temătoare. Singură rezistența conștientă la călăuzirea Ajustorului poate să împiedice supraviețuirea sufletului nemuritor aflat în evoluție.

110:3.6 (1206.4) Nu trebuie să considerați cooperarea cu Ajustorul vostru ca un proces în mod particular conștient, căci nu este astfel. Mobilurile și deciziile voastre, hotărârile voastre fidele și dorințele voastre supreme sunt ceea ce constituie o cooperare reală și eficientă. Voi puteți spori în mod conștient armonia cu Ajustorul:

110:3.7 (1206.5) 1. Alegând să răspundeți la apelul îndrumării divine, întemeind în mod sincer viața voastră umană pe cea mai înaltă conștiință a adevărului, a frumuseții și a bunătății pe care o aveți voi, și apoi coordonând aceste calități divine prin înțelepciune, prin adorare, prin credință și prin iubire.

110:3.8 (1206.6) 2. Iubindu-l pe Dumnezeu și dorind să-i semănați - prin recunoașterea sinceră a paternității divine și a adorării iubitoare a Tatălui celest.

110:3.9 (1206.7) 3. Iubind oamenii și dorind sincer să-i serviți - recunoscând din toată inima fraternitatea umană dublată de o afecțiune înțeleaptă și inteligentă pentru fiecare dintre semenii voștri muritori.

110:3.10 (1206.8) 4. Acceptând cu bucurie cetățenia cosmică - recunoscând cu onestitate obligațiile voastre progresive față de Ființa Supremă, având conștiința interdependenței dintre omul evolutiv și Deitatea în evoluție. Aceasta este nașterea moralității cosmice și realizarea datoriei universale.

4. Munca Ajustorului în minte

110:4.1 (1207.1) Ajustorii sunt capabili să primească curentul continuu de inteligență cosmică venind prin circuitele conducătoare ale timpului și ale spațiului. Ei au contact deplin cu inteligența și energia

spirituale ale universurilor. Cu toate acestea, acești puternici locuitori lăuntrici sunt incapabili să transmită multe dintre aceste comori de înțelepciune și de adevăr minții subiecților lor muritori, ca urmare a lipsei de natură comună și a absenței de recunoaștere sensibilă.

110:4.2 (1207.2) Ajustorul Gândirii este angajat într-un efort constant pentru spiritualizarea minții voastre, astfel încât să facă să evolueze sufletul vostru morontial, însă voi înșivă rămâneți aproape inconștienți de acest ajutor lăuntric. Voi sunteți întru totul incapabili să distingeți roadele propriului vostru intelect material de cele ale activităților asociate ale sufletului vostru și ale Ajustorului vostru.

110:4.3 (1207.3) Anumite prezentări abrupte ale gândirii, anumite concluzii și anumite alte imagini mentale sunt uneori opera directă sau indirectă a Ajustorului; însă, mult mai adesea, ele reprezintă emergența subită, în conștiință, a ideilor care se grupaseră ele însele pe nivelele mentale subconștiente, sau a multora dintre evenimentele naturale și banale ale funcțiunii fizice normale și obișnuite, inerente circuitelor minții animale în evoluție. (În contrast cu aceste emanații subconștiente, revelațiile Ajustorului apar în domeniile supraconștiinței.)

110:4.4 (1207.4) Încredințați toate chestiunile mentale care depășesc nivelul conștiinței muritorului în custodia Ajustorilor. La momentul potrivit, fie pe această lume sau pe lumile palat, aceștia își vor da socoteală pentru buna lor administrare și, în cele din urmă, vor scoate la iveală semnificațiile și valorile încredințate în grijă și

păstrare. Ei vor învia fiecare comoară demnă de prețuire a minții muritoare, dacă veți supraviețui.

110:4.5 (1207.5) Există o imensă prăpastie între uman și divin, între om și Dumnezeu. Rasele Urantieii sunt atât de mult controlate de procesele electrice și chimice, comportamentul lor obișnuit seamănă atât de mult cu cel al animalelor, reacțiile lor obișnuite sunt atât de emotive, încât Veghetorilor le devine extrem de dificil să le călăuzească și să le dirijeze. Voi sunteți atât de lipsiți de curaj în decizii și de devotament în cooperare, încât Ajustorii voștri lăuntrici se găsesc aproape în imposibilitatea de a comunica direct cu mintea umană. Chiar și atunci când ei ajung să facă să se perceapă o rază de adevăr nou pentru sufletul în evoluție, această revelație spirituală orbește adesea creatura până la a-i provoca o criză de fanatism sau de a declanșa vreo altă bulversare intelectuală având rezultate dezastruoase. Multe dintre religiile noi și dintre ciudatele culte în „isme” sunt născute din comunicările nereușite, imperfecte, neînțelese și deformate ale Ajustorilor Gândirii.

110:4.6 (1207.6) Arhivele Ierusemului arată că în decursul a numeroase milenii, fiecare generație a avut din ce în ce mai puține ființe susceptibile de a opera fără pericol cu Ajustorii autonomi. Acest tablou alarmant a condus personalitățile care supraveghează Satania să considere cu favoare propunerile unora dintre supraveghetorii voștri planetari mai imediați, care recomandă să se ia măsuri proprii pentru a favoriza și a conserva tipurile spirituale superioare ale raselor Urantieii.

5. Concepte eronate ale călăuzirii Ajustorilor

110:5.1 (1207.7) Să distingeți bine și să nu confundați misiunea și influența Ajustorului cu ceea ce se numește în mod obișnuit conștiință; nu există legătură directă între Ajustor și conștiință. Conștiința este o reacție umană și pur psihică. Nu trebuie să fie disprețuită, dar ea reprezintă prea puțin vocea lui Dumnezeu pentru suflet, pe când într-adevăr Ajustorul o reprezintă, dacă vocea sa ar putea fi auzită. Conștiința vă sfătuiește pe bună dreptate să faceți ceea ce este just, dar Ajustorul se străduiește în plus să vă zică ceea ce este cu adevărat just, în momentul și în măsura în care voi sunteți capabili să percepeți directivele Veghetorului.

110:5.2 (1208.1) Experiența umană a viselor, aceste desfășurări dezordonate și dezlănate ale minții adormite, incoerente, aduc o bună dovadă că Ajustorii nu pot reuși să armonizeze și să asocieze factorii mentali divergenți ai omului. În spațiul unei singure vieți, Ajustorii pur și simplu nu pot coordona și sincroniza arbitrar două lumi de gândire atât de neasemănătoare și de diferite cum sunt cea umană și cea divină. Când ei ajung acolo, după cum au și făcut-o uneori, sufletele interesate sunt transferate direct în lumile locuințelor fără a trebui să treacă prin experiența morții.

110:5.3 (1208.2) În timpul perioadelor de somn, Ajustorul nu încearcă să îndeplinească decât ceea ce voința personalității locuite aprobase, în

prealabil, pe deplin prin deciziile luate și prin alegerile făcute în momentele în care conștiința era pe deplin trează. Aceste decizii și aceste alegeri se plasează în domeniile supramentale, domeniile în care se leagă relații reciproce între uman și divin.

110:5.4 (1208.3) Pe durata somnului gazdelor lor muritoare, Ajustorii încearcă să își imprime creațiile pe nivelele superioare ale minții materiale; unele dintre visele voastre grotești arată că Ajustorii nu reușesc să stabilească un contact eficient. Absurditățile vieții de vis nu demonstrează numai presiunea emoțiilor refulate, ci dovedesc totodată că conceptele spirituale prezentate de Ajustori sunt oribil deformate. Propriile voastre pasiuni, impulsurile voastre și alte tendințe înnăscute se traduc în tablou și substituie dorințele lor neexprimate cu mesajele divine pe care Veghetorii se străduiesc să le introducă în arhivele psihice în timpul somnului inconștient.

110:5.5 (1208.4) Este extrem de periculos să se facă supoziții asupra a ceea ce provine, în viața onirică, de la Ajustor. Ajustorii lucrează într-adevăr în timpul somnului, dar visele voastre obișnuite sunt fenomene pur fiziologice și psihologice. Tot astfel, există riscul de a încerca o discriminare între înregistrarea conceptelor Ajustorului și receptarea mai mult sau mai puțin continuă a ordinilor conștiinței muritoare. Acestea sunt probleme care trebuie să fie rezolvate prin discernământ individual și prin decizii personale. În orice caz, dacă o ființă umană se amăgește respingând expresia unui Ajustor pentru că ea crede că aceasta este o experiență pur umană, acest lucru ar fi mai bun pentru ea, decât să comită greșeala de a înălța o reacție a minții umane atribuindu-i o demnitate divină. Nu uitați că influența unui

Ajustor al Gândirii se exercită în cea mai mare parte, deși nu în întregime, ca o experiență supraconștientă.

110:5.6 (1208.5) În diverse grade, și tot mai mult în cursul ascensiunii voastre a cercurilor psihice, voi comunicați efectiv uneori direct, dar mai adesea indirect cu Ajustorul vostru. Este totuși primejdios să se nutrească ideea că fiecare nou concept ce se naște în mintea umană este dictat de Ajustor. La ființele din ordinul vostru, ceea ce voi acceptați ca fiind vocea Ajustorului este în realitate cel mai adesea emanația propriului vostru intelect. Terenul este primejdios; și fiecare ființă umană trebuie să rezolve aceste probleme pentru sine însăși după înțelepciunea sa umană naturală și după perspicacitatea sa supraumană.

110:5.7 (1208.6) Dacă Ajustorul ființei omenești prin care este transmisă această comunicare se bucură de un câmp de acțiune atât de larg, aceasta ține mai ales de faptul că această ființă umană manifestă o indiferență aproape completă pentru toată manifestarea exterioară a prezenței interioare a Ajustorului. Din fericire este într-adevăr bine că ea rămâne conștientă cu totul indiferentă la acest proces. Ea deține unul dintre Ajutorii cei mai experimentați din vremea sa și din generația sa. Păzitorul ei de destin estimează totuși ca fiind rară și fortuită reacția ei de pasivitate și absența ei de interes pentru fenomenele asociate prezenței, în mintea sa, a acestui Ajustor cu talente variate. Toate acestea constituie o coordonare benefică de influențe, favorabilă în același timp pentru Ajustorul din sfera superioară de acțiune, și pentru partenerul uman sub raporturile sănătății, ale eficacității și ale liniștii.

6. Cele șapte cercuri psihice

110:6.1 (1209.1) Realizarea totală a personalității pe o lume materială este înglobată în cucerirea celor șapte cercuri succesive ale potențialității muritorilor. Intrarea în cel de-al șaptelea cerc marchează funcționarea inițială a adevăratei personalități umane. Stăpânirea primului cerc denotă maturitatea relativă a muritorului. Cu toate că traversarea celor șapte cercuri ale creșterii cosmice nu este echivalentul fuziunii cu Ajustorul, stăpânirea acestor cercuri marchează trecerea de etapele preliminare acestei fuziuni cu Ajustorul.

110:6.2 (1209.2) Ajustorul este partenerul vostru egal pentru trecerea celor șapte cercuri - pentru ajungerea la o maturitate umană relativă. Ajustorul face cu voi ascensiunea cercurilor de la al șaptelea până la primul, dar progresează către statutul de activitate autonomă și de supremație întrutotul independent de cooperarea activă a minții muritoare.

110:6.3 (1209.3) Cercurile psihice nu sunt nici exclusiv intelectuale nici în întregime morontiale. Ele țin de statutul personalității, de înfăptuirile mentale, de creșterea sufletului și de acordul cu Ajustorul. Traversarea reușită a acestor nivele necesită funcționarea armonioasă a *întregii personalități*, și nu numai a uneia din fazele ei. Creșterea fracțiunilor nu este echivalentă cu adevărata maturizare a

întregului; în realitate, părțile cresc proporțional cu expansiunea totalității sinelui - întregul sine - material, intelectual și spiritual.

110:6.4 (1209.4) Când dezvoltarea naturii intelectuale o anticipează pe cea a spiritualului, situația face comunicările cu Ajustorul Gândirii atât dificile cât și primejdioase. În mod asemănător, un exces de dezvoltare spirituală tinde să producă o interpretare fanatică și pervertită a directivelor spirituale ale locuitorului divin. Lipsa de capacitate spirituală face foarte dificilă transmiterea unui intelect material a adevărilor spirituale situate în supraconștientul superior. Numai într-o minte perfect echilibrată, instalat într-un corp cu obiceiuri sănătoase, cu energii nervoase stabilizate și cu funcțiuni chimice echilibrate - când puterile fizice, mentale și spirituale se dezvoltă în armonie triunică - se face că pot fi comunicate un maximum de lumină și de adevăr cu un minimum de pericol temporar și de riscuri pentru veritabila bunăstare a unui asemenea individ. Prin această creștere echilibrată face omul, unul câte unul, ascensiunea cercurilor de progres planetar, de la al șaptelea până la primul.

110:6.5 (1209.5) Ajustorii sunt întotdeauna aproape de voi și în voi, dar este ceva rar ca ei să vă poată vorbi direct, așa cum v-ar vorbi o altă ființă. Cerc după cerc, deciziile voastre intelectuale, alegerile voastre morale și dezvoltarea voastră spirituală îl fac pe Ajustor apt să funcționeze în mintea voastră. Cerc după cerc, voi vă ridicați astfel de la stadiile inferioare de asociere și de acord mental cu Ajustorul, astfel încât el poate din ce în ce mai mult să își imprime imaginile

destinului, cu o claritate și cu o convingere crescânde pe conștiința în evoluție a acestei minți-suflet care îl caută pe Dumnezeu.

110:6.6 (1210.1) Fiecare decizie pe care o luați are ca efect fie stânjenirea, fie facilitarea funcțiunii Ajustorului. În paralel, însăși aceste decizii determină înaintarea voastră în cercurile de înfăptuire umană. Este adevărat că supremația unei decizii, relația sa cu o criză, are multe raporturi cu influența sa pentru depășirea cercurilor; totuși numărul de decizii, repetările frecvente și persistente, sunt deopotrivă de esențiale pentru a fi ceva sigur că aceste relații vor forma obișnuințe.

110:6.7 (1210.2) Cele șapte nivele de progres uman sunt greu de definit cu precizie, deoarece aceste nivele sunt personale. Ele variază pentru fiecare individ, și sunt aparent determinate de capacitatea de creștere a fiecărei ființe umane. Cucerirea acestor nivele de evoluție cosmică se reflectă în trei feluri:

110:6.8 (1210.3) 1. *Acordul cu Ajustorul.* Spiritualizându-se, mintea se apropie de prezența Ajustorului proporțional cu străbaterea cercurilor.

110:6.9 (1210.4) 2. *Evoluția sufletului.* Emergența sufletului morontial indică întinderea și adâncimea stăpânirii cercurilor.

110:6.10 (1210.5) 3. *Realitatea personalității.* Gradul de realitate a individualității este direct determinat de cucerirea cercurilor. Persoanele devin mai reale pe măsură ce se ridică de la cel de-al șaptelea la primul nivel al existenței muritoare.

110:6.11 (1210.6) Pe măsură ce copilul ieșit din evoluția materială traversează cercurile, el crește și devine omul matur cu potențialități

nemuritoare. Realitate sumbră a naturii embrionare a unui om în stadiul celui de-al șaptelea cerc cedează locul manifestării mai clare a naturii morontiale emergente a unui cetățean al universului local.

110:6.12 (1210.7) Este imposibil de definit cu precizie cele șapte nivele, sau cercuri psihice ale creșterii umane, dar este îngăduit să se sugereze limitele minime și maxime ale acestor stadii de realizare a maturității:

110:6.13 (1210.8) *Al șaptelea cerc.* Ființele umane pătrund în acest nivel atunci când își dezvoltă puterile de alegere personală, decizia individuală, responsabilitatea morală și capacitatea lor de a atinge individualitatea spirituală. Aceasta denotă funcționarea unificată a celor șapte spirite-minte adjutante sub conducerea spiritului înțelepciunii, punerea în circuit a creaturii omenești în influența Duhului Sfânt și, pe Urantia, funcționarea esențială a Spiritului Adevărului împreună cu recepția unui Ajustor al Gândirii în mintea muritoare. Intrarea în cel de-al șaptelea cerc face, dintr-o creatură umană, un adevărat cetățean în putere al universului local.

110:6.14 (1210.9) *Al treilea cerc.* Munca Ajustorului este mult mai eficientă după ce ascendentul uman a atins al treilea cerc și a primit, cu titlu personal, un păzitor serafic de destin. Deși aparent nu există eforturi concertate între Ajustor și păzitorul serafic, se poate totuși observa, după acordarea însoțitorului serafic personal, o ameliorare indubitabilă în toate fazele de înfăptuire cosmică și de dezvoltare spirituală. Când al treilea cerc este atins, Ajustorul se străduiește să facă morontială mintea omului în timpul restului vieții sale de

muritor, să străbată cercurile rămase și să atingă stadiul final al asocierii divin-uman înainte ca moartea naturală să dizolve această asociere unică.

110:6.15 (1210.10) *Primul cerc.* În general, Ajustorul nu poate vorbi direct și imediat cu voi înainte ca voi să fi atins primul cerc, cercul final de înfăptuire progresivă a unui muritor. Acest nivel reprezintă cea mai mare realizare posibilă a relațiilor minte-Ajustor de pe parcursul experienței umane, înainte ca sufletul morontial în evoluție să fi fost eliberat de suportul său corporal material. În ceea ce privește mintea, emoțiile și clarviziunea cosmică, realizarea primului cerc psihic reprezintă cea mai mare apropiere posibilă dintre mintea materială și Ajustorul spiritual în experiența oamenilor.

110:6.16 (1211.1) Poate că aceste cercuri psihice de înaintare a muritorilor ar fi mai bine să fie denumite nivele cosmice: nivele unde noi înțelegem efectiv semnificațiile și realizările valorilor unei apropieri progresive de conștiința morontială a existenței unei relații inițiale dintre sufletul evolutiv și Ființa Supremă emergentă. Chiar această relație este ceea ce face veșnic imposibilă explicarea deplină a semnificației cercurilor cosmice minții materiale. Aceste străbateri ale cercurilor nu au decât raporturi relative cu faptul de a fi conștient de Dumnezeu. Cel care este în cel de-al șaptelea sau al șaselea cerc poate să-l cunoască pe Dumnezeu - să fie conștient de filiația sa - aproape tot atât de bine ca și cel care este în primul sau în al doilea cerc, dar ființele cercurilor inferioare sunt mult mai puțin conștiente de relația lor experiențială cu Ființa Supremă, de cetățenia lor

universală. Depășirea acestor cercuri cosmice va face parte din experiența ascendenților pe lumile locuințelor dacă ei nu reușesc această înfăptuire înainte de moartea naturală.

110:6.17 (1211.2) Motivația credinței transformă în experiență deplină realizare a filiației omului cu Dumnezeu, dar *acțiunea*, executarea deciziilor, este esențială pentru a atinge, prin evoluție, conștiința de înrudirea progresivă cu *actualizarea cosmică* a Ființei Supreme. Credința transmută potențialele în actuale în lumea spirituală, dar potențialele nu devin actuale, în domeniile finite ale Supremului, decât prin realizarea experienței alegerii și grație ei. Alegerea de a face voia lui Dumnezeu reunește, într-un act al personalității, credința spirituală și deciziile materiale, și oferă astfel un punct de sprijin divin și spiritual permițând pârgheii umane și materiale a setei de Dumnezeu să acționeze mai eficient. Această înțeleaptă coordonare de forțe materiale și spirituale sporește considerabil realizarea cosmică a Supremului și înțelegerea morontială a Deităților Paradisului.

110:6.18 (1211.3) Stăpânirea cercurilor cosmice este legată de creșterea cantitativă a sufletului morontial, de comprehensiunea semnificațiilor supreme. Însă statutul calitativ al acestui suflet nemuritor depinde *în întregime* de gradul în care el înțelege, prin credință vie, valoarea faptului, având potențial paradisiac, a filiației omului muritor față de Dumnezeu cel etern. De aceea, cei care sunt în cel de-al șaptelea cerc, se duc pe lumile locuințelor pentru a urmări realizarea creșterii lor cosmice cantitative întocmai ca și cei din cel de-al doilea cerc, sau chiar și din primul.

110:6.19 (1211.4) Nu există decât o relație indirectă între străbaterea cercurilor cosmice și experiența religioasă spirituală actuală; asemenea înfăptuiri sunt reciproce, deci mutual benefice.

Dezvoltarea pur spirituală poate să rămână aproape fără influență asupra prosperității materiale planetare, dar depășirea cercurilor sporește întotdeauna potențialul reușitei și al înfăptuirii umane.

110:6.20 (1211.5) De la cel de-al șaptelea cerc până la al treilea, cele șapte spirite minte adjutante exercită o acțiune sporită și unificată pentru a scăpa mintea umană de dependența de realitățile mecanismelor vieții materiale, ceea ce o pregătește să pătrundă mai bine nivelele morontiale de experiență. Pornind de la al treilea cerc, influența adjutanților se diminuează progresiv.

110:6.21 (1211.6) Cele șapte cercuri îmbrățișează experiența muritorilor care se întinde, de la nivelul pur animal cel mai elevat, până la cel mai de jos nivel de contact morontial efectiv al conștiinței de sine ca experiență a personalității. Stăpânirea primului cerc cosmic denotă că s-a atins maturitatea premorontială a muritorului, și marchează terminarea slujirii asociate a spiritelor adjutante ca influență exclusivă a acțiunii mentale în personalitatea umană. Dincolo de primul cerc, mintea se înrudește tot mai mult cu inteligența stadiului morontial de evoluție, slujirea asociată a minții cosmice și a facultăților supraadjutante ale Spiritului Creativ al unui univers local.

110:6.22 (1212.1) Marile zile din cariera individuală a Ajustorilor sunt următoarele: mai întâi, atunci când subiectul lor uman străpunge cel de-al treilea cerc psihic, ceea ce asigură activitatea autonomă a

Veghetorului și o gamă sporită de funcțiuni (dacă Ajustorul nu era deja autonom). Apoi, când partenerul lor uman atinge primul cerc psihic, ceea ce face posibilă comunicarea reciprocă între ei, cel puțin într-o oarecare măsură. Și, în sfârșit, atunci când ei sunt definitiv și veșnic contopiți.

7. Realizarea nemuririi

110:7.1 (1212.2) Străbaterea celor șapte cercuri cosmice nu este echivalentă cu fuziunea cu Ajustorul. Mulți muritori vii de pe Urantia au străbătut cercurile, dar fuziunea depinde de încă alte realizări spirituale mai mari și mai sublime; trebuie să se ajungă la armonizarea într-un mod definitiv și complet a voinței umane cu voința lui Dumnezeu, așa cum rezidă ea în Ajustorul Gândirii.

110:7.2 (1212.3) Atunci când o ființă umană a desăvârșit cercurile realizării cosmice, și când după aceea alegerea finală a voinței muritorului permite Ajustorului să desăvârșească asocierea identității umane cu sufletul morontial în timpul vieții evolutive fizice, atunci aceste legături consumate ale unui suflet cu un Ajustor se fac independent pe lumile locuințelor. Un ordin provenit din Uversa stipulează fuziunea imediată a Ajustorului și a sufletului morontial. Dacă această fuziune are loc în timpul vieții fizice, corpul material este consumat instantaneu, și ființele umane care ar asista la acest spectacol ar constata pur și simplu că muritorul în transfer dispăre „în care de foc”.

110:7.3 (1212.4) Majoritatea Ajustorilor care au transferat subiecții lor în afara Urantie erau foarte experimentați și cunoscuți pentru a fi locuit anterior numeroși muritori de pe alte sfere. Trebuie reamintit că Ajustorii dobândesc o prețioasă experiență din locuirea pe planetele unde ei sunt doar pregătiți; de aici nu rezultă că experiența necesară unei munci avansate se câștigă numai la subiecții muritori care nu reușesc să supraviețuiască.

110:7.4 (1212.5) În urma fuziunii cu voi, Ajustorii voștri împărtășesc destinul vostru și experiența voastră; *ei sunt voi*. După fuziunea nemuritorului suflet morontial cu Ajustorul asociat, toată experiența și toate valorile unuia devin în cele din urmă proprietatea celuilalt, astfel încât cei doi formează efectiv o singură entitate. Într-un anumit sens, această nouă ființă aparține trecutului etern și există pentru eternul viitor. Tot ceea ce era cândva uman în sufletul care supraviețuiește și tot ceea ce este în mod experiențial divin la Ajustor devine acum posesiunea efectivă a noii și mereu ascendentei personalități universale. Totuși, pe fiecare nivel universal, Ajustorul nu poate înzestra creatura decât cu atributele care au la acest nivel o semnificație și o valoare. *Unicitatea* absolută cu Veghetorul divin, epuizarea completă a dotării unui Ajustor, nu se poate împlini decât în eternitate, după ce a fost atins în cele din urmă Tatăl universal, Tatăl spiritelor, sursa permanentă a acestor daruri divine.

110:7.5 (1212.6) Când sufletul în evoluție și Ajustorul divin au fuzionat veșnic în cele din urmă, fiecare dintre ei dobândește toate calitățile susceptibile de a fi dobândite de celălalt. Această personalitate

coordonată posedă toată memoria experiențială a supraviețuirii deținută odinioară de mintea muritoare ancestrală și, acum, de către sufletul morontial. Pe de altă parte, finalitarul potențial înglobează toată memoria experiențelor Ajustorului din cursul șederilor sale din toate timpurile la muritori. Cu toate acestea, Ajustorul va avea nevoie de eternitatea viitoare pentru a dota complet această asociere a personalității cu înțelesurile și cu valorile pe care acest Veghetor divin le duce mai departe din eternitatea trecută.

110:7.6 (1213.1) Dar, la marea majoritate a Urantienilor, Ajustorul trebuie să aștepte cu răbdare descătușarea prin moarte a subiectului său, să aștepte ca sufletul emergent să se elibereze de dominația aproape completă a modelelor energetice și a forțelor chimice inerente ordinului vostru material de existență. Principala dificultate pe care o întâmpinați pentru intrarea în contact cu Ajustorul vostru constă în această natură materială atât de ancorată. Foarte puțini muritori sunt realmente gânditori. Din punct de vedere spiritual, voi nu vă dezvoltați mintea și nu v-o disciplinați până în punctul unei legături favorabile cu Ajustorii divini. Mintea umană se face surdă la argumentele spirituale pe care Ajustorul le traduce extrăgându-le din multiplele mesaje ale teledifuziunilor universale ale iubirii provenind de la Tatăl îndurător. Ajustorul constată cvasi-imposibilitatea de a înregistra aceste directive spirituale însuflețitoare într-o minte animală și complet dominată de forțele chimice și electrice inerente naturii voastre fizice.

110:7.7 (1213.2) Ajustorii se bucură de stabilirea contactului cu mintea umană, dar ei trebuie să fie răbdători pe durata lungilor ani de ședere tăcută, în timpul cărora ei sunt neputincioși în a învinge rezistența voastră animală și în a comunica direct cu voi. Cu cât se înalță Ajustorii Gândirii mai mult pe scara servirii, cu atât devin ei mai eficienți; însă, în timpul șederii voastre în carne, ei nu pot niciodată să vă abordeze cu aceeași afecțiune deplină, simpatcă și expresivă ca în momentul în care voi îi discerneti, de la minte la minte, pe lumile locuințelor.

110:7.8 (1213.3) În timpul vieții muritoare, corpul și mintea materiale vă separă de Ajustorul vostru și împiedică libera comunicare cu el. După moarte și după fuziunea eternă, voi sunteți una cu Ajustorul vostru - nu puteți să fiți distinși ca ființe separate - și astfel nu mai există nevoia de a comunica în maniera în care înțelegeți voi acest lucru.

110:7.9 (1213.4) Deși vocea Ajustorului este întotdeauna în voi, cea mai mare parte din voi o aud rareori în cursul unei vieți. Ființele umane care nu au atins cercurile al treilea și al doilea aud rar vocea directă a Ajustorului, și aceasta doar în momentele supreme de dorință, într-o situație supremă, și în urma vreunei decizii supreme.

110:7.10 (1213.5) În intervalul de timp dintre stabilirea și ruperea contactului dintre mintea umană a unui rezervist al destinului și supraveghetorii planetari, Ajustorul interior se găsește uneori plasat astfel încât îi devine posibil să transmită un mesaj partenerului său muritor. Destul de recent, pe Urantia, un Ajustor autonom transmite

un mesaj de acest ordin asociatului său uman, membru al corpului de rezervă al destinului. Acest mesaj începea cu aceste cuvinte: „Și acum, fără a răni sau a pune în pericol subiectul devoțiunii mele curtenitoare și, în ce mă privește pe mine, fără intenția de a-i aplica o pedeapsă excesivă sau de a-l descuraja, înregistrați rugămintea pe care i-o adresez.” Urmează un îndemn magnific de mișcător și de implorător în care Adjustorul cerea, între altele, ca subiectul „să îmi acorde mai fidel cooperarea sa sinceră, să suporte mai cu veselie obligațiile pe care le-am impus, să execute mai fidel programul pe care l-am întocmit, să treacă mai răbdător prin încercările pe care le-am ales, să urmeze cu mai multă perseverență și ardoare cărarea pe care am trasat-o, să primească mai umil creditul care i se poate atribui ca urmare a eforturilor mele neîncetate - să transmițeți astfel muștrările mele omului în care locuiesc. Eu îmi revărs asupra lui afecțiunea și devotamentul supreme ale unui spirit divin. Ziceți astfel subiectului meu mult-iubit, că eu voi acționa cu înțelepciune și putere până la capăt, până ce ultima sa bătălie a luat sfârșit. Eu voi fi fidel personalității care îmi este încredințată. Eu o îndemn să urmeze și să nu mă dezamăgească, să nu mă priveze de răsplata luptei mele perseverente și intense. Pentru a atinge personalitatea, noi depindem de voința umană. Eu am făcut cu răbdare să progreseze această minte, cerc după cerc, iar șeful ordinului meu mi-a exprimat aprobarea sa. Cerc după cerc, eu merg mai departe până la judecată. Eu aștept cu plăcere și fără neliniște apelul nominal al destinului. Eu

sunt pregătit să mă supun cu totul tribunalelor Celor Îmbătrâniți de Zile.”

110:7.11 (1214.1) [Prezentat de un Mesager Solitar al Orvontonului]